TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovarsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI BOX 99, ASTORIA, ORE.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

TULOKSET TOVERIN KIRJOTUSKILPAILUSTA

Kirjoittaja	Suomen kieli	Ahkeruus	Asiallisuus	Keskiarvo
1. A. P.	9	8	8	8⅓
2. Kaktus	9	7	8	8
3. P. Kähkönen	5	9	9	7⅔
4. Ohdake	7	9	6	7⅓
5. Muuan Hessu	7	7	7	7
6. T. T. S.	5	8	7	6⅔

Palkintolautakunta suosittelee annettavaksi ylimääräisiä palkintoja: Astorian Matille, Jussin kaimalle, Vesipojalle, i. i:ille, L. L:ille ja Nix'ille. Astorian Mattia emme ole ottaneet huomioon palkinnon saajana, kotoisista syistä, sillä hän olisi joutunut niiden joukkoon, mutta silloin olisi täytynyt jonkun ulkopuolisen kilpailijan jäädä ilman. Kähkönen olisi ollut ensimäisellä tilalla, jos hänen suomenkielensä olisi parempi, mutta vastaisuudessa hän voi nousta senkin puolesta kirjeenvaihtajien ensimäisten joukkoon. Tämä yhteenveto on otettu ulkopuolisten palkintotuomarien antamista lausunnoista ja paikkakunnan kummankin palkintotuomarin arvosteluista niin tarkalleen kuin se on suinkin ollut mahdollista.

J. Y. Hopeavaara, J. Valley, T. Paavola, T. Hyrskymurto ja J. Mäkirinne. — Kirjotuskilpailun palkintotuomarit.

Muotien vaihtelu ja tulot

Itsekunnioitus ja onnistuminen elämässä riippuu suuressa määrässä kunnollisesta vaatetuksesta, selitetään Työtoimiston helmikuun kertomuksessa, jossa käsitellään naistyöläisten elinehtoja Washingtonissa, D. C. Numerot osottavat selvästi, että "maku" pukujen valinnassa — ja luultavasti huvituksen ja ravinnonkin — vaihtelee tulojen mukaan, niin tiukasti kuin sanotun julkaisun kirjottaja ja kaipa sen kustantajakin kieltää "materialistisen" vaikutuksen näissä suhteissa.

Eräässä tapauksessa otettiin huomioiden alaiseksi 53 naista, joiden tulot vaihtelivat 200 ja 1,100 välillä vuodessa. Ainoastaan yksi nainen koko joukosta käytti vähemmän kuin 25 dollaria vuodessa vaatetukseen. Niistä joiden tulot olivat alle 300 dollarin, käytti kolme alle 50 dollarin ja yksi alle 75. Ja sen jälkeen taulukon numerot muuttuvat aina enemmän oikealle, kunnes tullaan sarakkeelle, joka osottaa 600 dollarin vuosituloja, josta kaksi naista käyttää alle 75 dollarin vuodessa vaatetukseen, kolme alle 100, kolme alle 125, kolme alle 150, yksi alle 200 ja vain yksi enemmän kuin 200 dollaria. Ainoastaan 800—1,100 dollarin vuositulot omaavista käyttää viisi enemmän kuin 200 dollaria vuodessa vaatetukseen, mutta kaikki enemmän kuin 125 dollaria.

Näemme siis, että "maku" vaihtelee rahakukkaron mukaan, eikä siksi että joku haluaa tulla toimeen vähillä vaatteilla. Ja kuitenkin sanotaan elämän onnen ja henkilön itsekunnioituksen riippuvan vaatetuksesta.

Ne siis, jotka eivät maksa naisille kunnollista palkkaa, estävät heidät onnistumasta elämässään ja elämästä itsekunnioituksen edellyttämää elämää, sillä eihän ole ajateltavissa, että esim. alle 25 dollarin vuodessa vaatetukseensa käyttävä nainen voisi nykyisten hintojen vallitessa pukeutua kunnioitusta ja luottamusta herättävällä tavalla.

Mutta jokainen porvari pauhaa kaikella voimallaan naisten tavattomasta tuhlaavaisuudesta, miten työläisnaiset elävät ylellisyydessä ja pukeutuvat loisteliaasti. Koettakaapa tehdä laskelmia, niin saatte nähdä, miten ylellisesti voi pukeutua edes puolentoistasadan erällä vuodessa. Ja kuitenkin käyttää hallituksen tilastojen mukaankin 80 prosenttia naisista vähemmän kuin sen summan vaatetukseensa vuodessa.

Eiköhän sentään saisi kohtuuden nimessä ajatella, että raskaassa työssä raatavat työläisnaiset olisivat oikeutettuja kunnollisiin pukuihin, koska niitä on niillä herrasluokan nartuillakin, jotka eivät ole eläissään tehneet mitään hyödyllistä palvelusta yhteiskunnalle, eivätkä tule tekemäänkään!

Todelliset tarkotukset

Mooneyn juttu San Franciscossa näyttää saavan käänteen toisensa jälkeen, joiden kautta syyttömän miehen täytyy virua vankilassa kuukausi kuukauden jälkeen, ilman että pääsisi mihinkään varmuuteen lopullisista tuloksista. Äskettäinen käänne, jonka kautta Rena Mooney, Israel Weinberg ja Ed. Nolan päästettiin takauksella vapaaksi, on vain silmäin peitteeksi. Mrs. Mooney selittää vapaaksipääsemisensä merkitsevän sitä, että sen kautta viranomaiset koettavat saada yleisön huomion käännetyksi pois toimistaan, saadakseen rauhassa hirttää Mooneyn tai tuomita hänet elinkaudeksi vankilaan.

Ja sellainen selitys tuntuu aivan johdonmukaiselta. Californian kapitalistien todelliset tarkotukset eivät ole sen vähemmät kuin edes Mooneyn ja Billingsin saaminen vankilaan, josta heitä ei voida pelastaa. Mooneyn lopullisen tuomitsemisen lykkääminen saattaa näyttää siltä, kuin olisi viranomaisten pakko luopua uhristaan, mutta sellaista ei tarvitse uskoa. Kuolemantuomion täytäntöönpano olisi liian julkea sentään Californiassakin toimeenpantavaksi, joten täytyy pelata hiukan edelleen ja muuttaa tuomio elinkautiseksi vankeudeksi, joka kyllä vastaa yhtälaisesti Californian kapitalistien tarkotuksia. Sellaisesta muuttamisesta on sekin apu, että juttua voidaan vielä käyttää poliittisissakin tarkotuksissa, onhan siinä "armahdettu", pelastettu mies hirsipuusta, jonka varjoon hänet ensin raahattiin.

Sellaiset keinot saattavat näyttää alentavilta ja ilettäviltä, mutta ne ovat juuri sitä, mitä porvaripolitikoitsijat käyttävät. Niille ei näet suurinkaan rikos ole mitään, kunhan sen kautta vain saavuttaa tarkotuksensa.

Kun työväestö toimii tässä jutussa, on sillä vain yksi tehtävä: syytetyn vapauttamisvaatimus; kaikki muut kääntyvät lopullisesti Californian kapitalistien toimia edistämään.

Puolueettomuusliitto paljastettuna

(Washingtonin sosialistipuolueen lentolehtinen.)
Kirjottanut John McSlarrow.

Amerikan valtiollisen elämän huomatuimpia onnistuuksia on se itsepintainen säännöllisyys, jolla täällä muodostuu "uusia puolueita". Ne eivät muodostu valtiotalouden kehityksen vaikutuksesta, tai siksi että olisi olemassa todellinen uuden puolueen tarve, mutta yksinkertaisesti siksi, että joku epäonnistunut politikoitsija tai joukko sellaisia saa päähänsä ajatuksen, että sen kautta on helppo pääsy kansan lihapadoille.

Viimeinen näyte sellaisesta poliittisesta vehkeilystä on n. s. puolueettomuusliitto, jonka kavalampaa toimenpidettä ei ole koskaan yritetty toteuttaa. Jo sen nimikin on suoranainen valhe, ja sen jokainen toimenpide on petoksen ja kaksinaamaisuuden merkitsemä.

On vaikea määritellä, mitkä erinäiset poliittiset puoskarit ovat tämän "liiton" takana, sillä sen asioitsijat ja äänenkannattajat ovat varsin häilyväaatteisia ja epäjohdonmukaisia kun niiden pitäisi vastata kysymyksen tähän puoleen. Sen lehtolehtisissä selitetään, että jos joku haluaa saada selvää, mistä liitto saa rahavaransa, voi tehdä tarkastusmatkan sen päävirastoon. Kun liiton päävirasto sijaitsee kaukana Minneapolis'issa, jonne matkustaminen useille meistä on suoranainen mahdottomuus, niin liiton asianajajat voivat olla turvassa siltä, että sen rahallisesta kannatuksesta tultaisi koskaan saamaan yleisesti tietoa. Tunnettua kuitenkin on, että liiton järjestäjät ja asioitsijat näyttävät yleensä hyvinvoivilta ja kunnollisesti palkatuilta. Joidenkin taholta väitetäänkin, että ne saavat puolet sisäänkirjotusmaksuista ja kuukausiveroista. Edellyttäen että siten on laita, olisi virkistävää tietää, kuka saa toisen puolen niistä?

Puolueettomuusliitto pyrkii pääasiallisesti saamaan kannatusta maanviljelijöiltä, vaikkakin se kalastelee myöskin unioitten kannatusta; millä perusteella se etsii unioitten kannatusta, siitä sen ohjelmassa ei puhuta mitään; se on äänetön kuin simpukka useihin järjestyneelle työväestöllä tärkeisiin kysymyksiin nähden, varsinkin siihen pääkysymykseen, joka nykyisin on suurin merkitykseltään, nimittäin kahdeksan tunnin työpäivälakiin.

Johdonmukaisesti se ei voi vaatia itselleen vuokraviljelijäin, maataan palvelevien (homesteaders) ja kantofarmarien kannatusta, sillä sellaisethan jäävät itsestään "liitosta" ulos, koska siihen vaaditaan niin kohtuuttomaa korkea sisäänpääsymaksu, kuin kuusitoista dollaria.

Ainoat ainekset maanviljelysväestön keskuudessa, joita se voi toivoa varsinaisiksi veroa maksaviksi jäseniksee, ovat sellaiset jotka ovat jo sivu maakapitalistien sikiöasteen ja ovat saavuttaneet luokkavarallisuutta siinä määrässä että voivat saada ja saavat sisääntulonsa maanviljelystyöväestön riistämisestä, ja joiden kannattaa maksaa sellaisestakin ylellisyydestä, kuin on kuudentoista dollarin hintainen jäsenyys.

Paikkansapitävä sananparsi on, että se joka soittajan maksaa, määrää säveleenkin. Niinpa siis voimmekin kohtuudella otaksua, että nämä kuudentoista dollarin maaylimykset vaativat itselleen oikeuden määrätä oman poliittisen puolueensa toiminta-ohjelman. Kukaan palkkatyöläinen ei suinkaan ole kyllin typerä ajattelemaan, että sellaiset unohtaisivat siinä määrässä luokkaetunsa että ajaisivat sellaisia lakeja jotka ovat heille itselleen vahingollisia — varsinkaan kahdeksan tunnin työpäivälakia.

Ja liiton toimintaohjelma on melkein yhtä epärehellinen kuin sen teeskennelty järjestyneen työväestön ystävällisyyskin. Liiton jäsenet (ne maaylimykset, jotka voivat maksaa kuudentoista dollarin sisäänkirjotusmaksut) kokoontuvat muutamia viikkoja ennen nimitysvaaleja ja nimittävät ehdokkaat. Ne jotka siten saavat nimityksen (noilta maaylimyksiltä) koettavat päästä ehdokkaaksi nimitysvaaleissa sen puolueen listalla, joka kullakin paikkakunnalla on voimakkain. Se merkitsee luonnollisesti jokaisessa tapauksessa demokraatti- tai republikaanipuoluetta, koska sosialistipuolue on vain harvoissa paikoissa pysyväisesti määräävänä puolueena. Jokaisessa tapauksessa on siten nimitetyn ehdokkaan täytynyt kuulua siihen puolueeseen, jonka listalla esiintyy (ja siten olla sen poliittisen mädännäisyyden saastuttama, josta puolueettomuusliitto niin äänekkäästi puhuu), tai tehdä väärän valan. Nimitysvaalilaki nimittäin määrää erikoisesti, että jokaisen ehdokkaan on valallaan vakuutettava kuuluvansa jäsenenä siihen poliittiseen puolueeseen, jonka listalla nimensä esiintyy. (Katso Washingtonin valtion nimitysvaalilain neljättä lukua.)

Ja samoin kuin ehdokkaan, on äänestäjienkin laita. Heidänkin pitää lain mukaan äänestysuurnalla vaatia sen puolueen äänestyslistaa, jonka listalla puolueettomuusliiton ehdokkaan nimi on, huolimatta siitä, kuuluuko hän jäsenenä siihen puolueeseen tai ei. Jos hänet vaaditaan näyttämään se toteen — kuten varmaan tulee käymään, jos toisten puolueiden ehdokkaat tietävät tehtävänsä — on hänenkin tehtävä väärä vala tai peräännyttävä aikeissaan. (Katso nimitysvaalilain kahdettatoista pykälää.) Tämä äänestäjien puoluejäsenyytensä todistamisvaatimus tekeekin liiton toiminnan melkein mahdottomaksi; sellainen menettely, kuten näemme, on mitä narrimaisinta, samoin kuin se on epärehellistäkin. Juuri nykyisin pidetään suurta ääntä teollisuusjärjestöä vastaan siitä syystä että väitetään sen opettavan töiden hidastuttamista, tarkotuksella vähentää tuotantoa ja sen avulla pakottaa joitakin myönnytyksiä tämän maan todellisilta kuninkailta. Eikö näyttäisi olevan johdonmukaisempaa kunnon kansalaisen velvollisuuksien kannalta, että ryhdyttäisi toimenpiteisiin niitä poliittsia roistoilijoita vastaan, jotka avoimesti turvautuvat valapattoisuuteen tämän man hallitusvallan käsiinsä saadakseen?

Tämän kirjottaja on saanut tietoonsa, että puolueemme valtiovirastoon on saapunut kyselyjä, onko puolueen jäsenillä oikeutta äänestää puolueettomuusliiton listalla. Kaikille sellaisille minä haluaisin sanoa, että puolueen jäsenhakemusehdot ovat tässä suhteessa varsin selvät. Niissä vaaditaan että henkilö on katkaissut kaikki yhteytensä kaikkien muiden poliittisten puolueiden ja järjestöjen kanssa, ja se edellyttää sitä, että niistä pysytään erillään, eikä kai kukaan tavallisella järjellä varustettu henkilö ajattele, etteikö puolueettomuusliitto olisi poliittinen järjestö; ja vaikkapa ajateltaisiinkin että siihen jäseneksi kuuluminen ei ole kiellettyä, niin millä ihmeen verukkeella voisi sellaista suosia? Sosialistipuolue tarjoaa kaikki tarpeelliset mahdollisuudet työväenluokan poliittiselle toiminnalle, ja jos laajempaa toimintaa kaivataan, niin ei ole mitään muuta mahdollisuutta kuin toimia unioitten muodostamiseksi teollisuusjärjestöiksi ja ajan vaatimuksia vastaaviksi. Jokaisen sosialistin, joka vain voi päästä jäseneksi unioon, olisi siihen yhdyttävä, sillä mikään saavutettu lakikaan ei voi hyödyttää työväestöä sanottavammin, elleivät uniot kykene valvomaan lain noudattamista. Eikä työläisillä ole missään suurempaa voimaa kuin siellä missä he työskentelevät. Hankkikaamme tarvitsemamme lait ainoan työväestön etuja ajavan puolueen, sosialistipuolueen kautta ja taatkaamme sellaisten lakien käytännössä noudattaminen taloudellisten järjestöjemme avulla. Jättäkäämme puolueettomuusliitto ja kaikki muut sellaiset poliittiset puoskarijärjestöt niille joiden etuja ne todellisuudessa ajavat — epäonnistuneille tusinapolitikoitsijoille ja puolittain tietoisille ja nopeasti katoavalle pikkuporvaristolle.

MAILMANKATSOMUKSIA

JUOMISESSAKIN — EIKÄ VAIN JUOPOTTELUSSA — OLTAVA VAROVAISIA.

Munuaisten, ihon ja keuhkojen säännöllisellä toiminnalla erittää ruumiimme alinomaa suuren määrän nesteitä, yhteensä noin puolen gallonaa, ja enemmänkin, vuorokaudessa. Iisestään ymmärrettävää on, että tämä menetys on korvattava, ettei mitään häiriötä ruumiimme taloudessa syntyisi. Mutta sitä varten ei suinkaan tarvitse juoda tuota määrää, kahta "varttia" nesteitä vuorokaudessa, sillä niinsanotut kiinteätkin ravintoaineemme sisältävät huomattavan paljon vettä. Niinpä esim. leipä sisältää keskimäärin 40 prosenttia, perunat 75 pros., hedelmät ja vihannekset 80—90 pros. ja sitäkin enemmän vettä. Ihminen itsekin on oikeastaan enemmän "vedestä" kuin "maasta", sillä ihmisruumiissa on yli 70 pros. vettä; ihmistä voisi siis sanoa käveleväksi vesipatsaaksi, ja ensimäisen ihmisen nimeksi olisi sopinut "Vetehinen" paremmin kuin "Adam" (maasta tehty). Tavallisten ruoka-aineittemme suuresta vesipitoisuudesta on ilman muuta selvä asia, että varsinaisia juotavia tarvitaan niiden ilsäksi suhteellisesti vähän. Enimmät ihmiset juovatkin itse asiassa tarpeettoman paljon. Siitä on haittaa terveydelle, vaikkapa tuon luultoellun jaion tyydyttämiseen ei käytettäisikään muuta kuin puhdasta vettä tai lemonivesiä. Tarpeeton nesteitten nauttiminen tuottaa ruumiin elimille liikarasitusta. Kun samalla nautitaan runsaasti jauhoja sokerilaineita, synnyttää tämä sairaloisen rasvottumisen. Joka varsinkin heikkoverisille naisille ja tytöille antaa pulleaa, terveen ulkonäön. Tuo ulkonäkö on siinä määrin pettävä, että asiaa ymmärtämätön ympäristö tavallisesti ei ollenkaan voi käsittää muuksi kuin "laiskuudeksi" ja "velttoudeksi" heidän valittamaansa alvaista heikkeutta ja haluttomuutta. Lääkäriu siinä kuitenkin heti huomaa todellisen tilanteen, nähdessään elottomain, laimeitten silmien yhteydessä pulleat posket. Hän ei erehdy sanomaan sellaista ulkonäköä "terveeksi", vaan "pöhistyneeksi". Hän myös tietää, että rasvottuminen ja ruumiinpainon lisääntyminenkään ei tiedä voiman ja terveyden lisääntymistä. Erityisesti pitäisi heikkojen henkilöiden noudattaa järkevää kohtuutta juomisessa eikä joka mielitekoon juoda lasittain vettä, ei edes maitoakaan, koska siinäkin on yli 90 pros. vettä. Ainakaan ei koskaan saisi juoda ennen ateriaa eikä aterian aikana, sillä vatsan täyttäminen nesteillä haittaa ruokahalua, ne kun jo mekaanisesti anastavat tilaa arvokkaammilta ravintoaineilta. Terveidenkin henkilöiden olisi varottava tarpeetonta juomista, etteivät pakot taisi munuaisia ja sydäntä ylimääräisiin ponnistuksiin, joilla aikaa myöten voidaan uuvuttaa ja pilata nuo niin tärkeät elimet. Jos muuten säännöllisessä terveydessä olevalta hen kiöltä jo vähäpätöisestä ihohaavasta vuotaa kovin herkästi verta, on se varma merkki, että ruumiissa on vet tä yli luvallisen määrän. Silloin on aika noudattaa mitä suurinta varovaisuutta juomien käyttämisessä.

TUNNUSTUS PORVARI-RAKILLE.

Schofieldissä, Wis., oleva sosialistiosasto n:o 1 on hyväksynyt seuraavan kiitoslauseen annettavaksi eräälle Wausau Record Herald nimiselle lehdelle:

"Siihen nähden,

että me tunnustamme mainitun Record Heraldin itsevaltiuden ja rahavallan totiseksi ja uskolliseksi palvelijaksi, ja

että me olvallamme, kuinka suuresti tämä Record Herald on meitä avustanut äskeisessä vaalitaistelussa saadaksemme ehdokkaamme valituksi lainlaatijakuntaan, julkasemalla juoruja sosialistipuolueesta, ja

että me näemme, kuinka yhteinen kansa tuon Record Heraldin syöksemien myrkkykaasujen takia rupeaa ymmärtämään, ketkä sen todellisia ystäviä ovat, ja alkaa rohjeta äänestiä riistäjiensä etuja vastaan.

niin sentähden olemme päättäneet lausua mainitulle Record Heraldille hartaimmat kiitoksemme siitä loistavasta avustuksesta, jonka se on antanut tosi-amerikalaisuuden ja sosialismin asialle, sekä

vilpittömän toivomuksemme, että lehti edelleenkin julkaisisi epä-amerikalaisia parjauksiaan sosialistipuoluetta vastaan, sillä me emme mitenkään voi saada halvemmalla ja tehokkaammalla tavalla levitetyksi aatettamme, sekä

koska me tiedämme, ettei kapitalistilehtien tapana ole päästää julkisuuteen mitään, joka vaarallisessa määrässä lähentelisi totuutta, olemme päättäneet julkasta tämän yhteiselle kansalle suosiollisissa amerikalaisissa lehdissä.

Sosialistipuolueen
Schofieldin osasto n:o 1."

KIRJAILIJA ILMARI KIANTO

ilmotteli tässä joitakin aikoja takaperin Suomen lehdissä olevansa vailla jotakin tointa kurjan henkensä elättämiseksi. Nyt hän on jonkunlaisen toimen löytänyt. Näkyy palvelevan lahtarien hovirunoilijana. Oulun Lahtari-rykmentin paraatiin viime helmik. 3 p. hän on rustannut runon "Tulkaa jääkärit (sotalaulu synnyinmaalle)". Tuosta tekeleestä ei tosin oikein käy selville, kumpaako lahtarit nykyään enemmän pitävät "synnyinmaanaan": Suomeako vai Saksaa, mutta puhdas lahtarihenki runossa huokuu, kuten seuraavat poiminnot osottavat:

"Saksa on voimakas,
Saksa on suuri.
Saksasta nousee
Kansojen juuri.
Tulkaa jääkärit,
Tulkaa vaan:
Omaa maatamme
Valloittamaan.

— — — — —

Haarniskat Hinderburgin
Kaukana kiiltää.
Suomenpa sydänverta
Turmantuska viiltää.
Tulkaa . . . .

— — — — —

Isien pääkallot
Haudoista huutaa:
'Kostakaa hurmeemme,
Kuivaa jo suuta.'
— Tulkaa jääkärit
— — — — —"

Siinähän on lahtarien täkäläisille edustajille Ignatiukselle, Reuterille ja Valkeapäälle marssi, mitä railatella mennessään kumarrusmatkoilleen Valkoseen taloon . . .

Voi aikoja, voi tapoja!

Englannissa on hyväsopuisia aviopareja, jotka asuvat eri talolssa, jopa eri haaroilla kaupunkia. Vanhoilliset pitävät tuollaista uudenaikaisuutta ennenkuulumattomana rivoutena. Mutta toiset siinä näkevät enteen terveemmistä, vapaammista ja onnellisemmista aviollisista suhteista tulevaisuudessa.

Varomaton väite.

Tuomari (todistajalle): — Tunnetteko syytetyn varmasti hänen takistaan?

Todistaja: — Tunnen, korkea oikeus.

Varas: — Niin, mutta minullapa oli sillä reissulla toinen takki!

Pahin vaikeus.

Eräs kaunokirjailija sanoo suurinta taitoa vaadittavan osatakseen kertoa tosiatapahtumat siten, että ne näyttäisivät uskottavilta.

Tarpeellinen kysymys.

Kämpiltä tullut mies näki kellosepän näyteikkunassa laivakellon, johon kiinnitetyssä lapussa oli suurilla kirjaimilla luettavana: Käy 300 päivää vetämättä.

Heti astui mies kellosepän puotiin ja sanoi: "Teilläkin on kovin merkillinen kello näytteillä."

"Merkillinenkö?" kysyi kellokaupias. "Kuinka niin?"

"Sanotte sen käyvän vetämättä 300 päivää, mutta minä tahtoisin tietää, kuinka kauan se käy, jos sen vetää?"

Järjestömme asioita

PÖYTÄKIRJA

Länsipiirikomitean kokouksesta, Astorian s. s. osaston talolla, 14 p. huhtik., 1918.

1.—Sihteeri kutsui kokouksen järjestykseen kello puoli 10. Saapuvilla olivat kaikki toimikunnan jäsenet, paitsi A. W. Wirta, Svensenistä, joka oli poissa syytä ilmottamatta. Kokoukselle puheenjohtajaksi valittiin Geo. Altman ja pöytäkirjan tarkastajiksi Tyyni Hyrskymurto ja Kalle Bellman.

2.—Luettiin sihteerin laatima työjärjestys, samoin luettiin sihteerin toimintaraportti, jotka molemmat ilman keskustelua hyväksyttiin.

3.—Luettiin Toimeenpanevan komitean lähettämä kirje, jossa kehotettiin edelleen varojen keräykseen Suomen työväenhallituksen avustamiseksi. Kirjeessa selostettiin, että Yhdysvalloissa oleva Suomen työväen hallitusvirasto myöskin tarvitsisi varoja, voidakseen toimia viljan hankkimiseksi Suomeen, sillä Suomen työväenhallitus ei ole vielä ehtinyt järjestää täällä raha-asioitaan. Ehdotusta kannatettiin yksimielisesti ja päätettiin asian johdosta lähettää piirin osastoille kiertokirjeet, joissa kehotetaan osastoja hankkimaan varoja mainitun asian edistämiseksi. Kertyneet varat on lähetettävä järjestömme keskusvirastoon, jossa ne käytetään parhaimmalla tavalla.

4.—Luettiin Miamin, Ariz., s. s. osaston säännöt ja pääasiassa hyväksyttiin; muutamia muodollisia korjauksia kuitenkin päätettiin tehdä.

5.—Luettiin Ilwacon s. s. osaston lähettämä kirje, jossa pyydettiin keräyslupaa sikäläisen osaston velkojen maksamiseksi. Avunkeräystä ei kielletty; kuitenkin päätettiin ottaa selkoa sikäläisiltä tovereilta siitä, miten suuri osaston velka on, ynnä muista seikoista ennenkuin lopullisesti keräyslupa myönnetään.

6.—Käsiteltiin Butten, Mont., s. s. osaston lähettämä kirje, jossa pyydettiin tov. Alfred Hautamäkeä uudelleen Butteen palautettavaksi heti. Monista eri syistä ei voitu myöntyä pyyntöön, vaikka kylläkin myönnettiin, että Buttessa olisi tarpeen järjestystyön tekijä. Lausuttiin mielipiteitä, että voipi olla mahdollista ensi syksynä saada Hautamäki Butteen joksikin aikaa. Ei kuitenkaan tehty varmaa päätöstä.

7.—Sihteeri velvotettiin järjestämään Hautamäen matkat Nevadan kautta Californiaan, jos nim. Hautamäki siten ehtii californialaisten käsäjuhlille.

8.—Erikoisesti päätettiin painostaa osastoille kuukausiraporttien täyttämisestä. Jos jonkun osaston kuukausiraportti on täytetty huolimattomasti, velvotettiin sihteeri sellainen lähettämään takasin asianomaiselle osastolle ja huomauttamaan, että jokaiseen kysymykseen on annettava vastaus.

9.—Sihteeri pyysi eroa toimestaan, joka hänelle myönnettiin. Kuitenkin päätettiin, että sihteerin on oltava toimessaan siksi kunnes on toinen ehditty valita tilalle. Sihteerin toimi päätettiin julaista hakukelpoisten puoluetoverien haettavaksi.

10.—Aug. Nikula luki Marshfieldin osaston kirjeen, jossa kehotettiin lähettämään englanninkielisiä puhujia Coos kauntiin, tai oikeammin selosteltiin, että mainitulla seudulla olisi englanninkielinen puhuja erittäin tarpeen. Asiasta sukeusi pitkä keskustelu. Lopuksi päätettiin, että kirjotetaan Portlandin kaupungin keskuskomitealle ja pyydetään mainitulta komitealta avustusta asian edistämiseksi. Jos tuo komitea myöntyy antamaan yllämainittuun tarkotukseen $100.00, niin länsipiirikomitea puolestaan luovuttaa $25.00. Piirikomitean tietoon tuli, että Portlandin kaupungin keskuskomitealla on rahoja tuhatkunta dollaria, joita ei nyt juuri käytetä mihinkään. Siksi piirikomitea toivoikin, että sieltäpäin olisi saatava apua.

11.—Piirikomitean puolesta piirin tilejä tarkastamaan valittiin Aug. Nikula.

12.—Toverin Kustannusyhtiön vuosikokoukseen edustajaksi piirikomitean puolesta velvotettiin A. Mäki.

12.—Toverin toimituksen taholta esitettiin, että toimitus on suunnitellut edelleen jonkinlaisten kirjotuskilpailujen toimeenpanoa. Kilpailuissa maksetaan $25.00 palkintoina kuukausittain ja palkinnot tulisivat arvalla vedettäviksi, jos nim. Toverin johtokunta tulee tuon ehdotuksen hyväksymään. — Länsipiirikomitealta ei kilpailuihin vaadita muuta, kuin että olisi palkintuomarina. Piirikomitea hyväksyi puolestaan ehdotuksen ja lupautui olemaan palkintotuomarina. Saman asian yhteydessä keskusteltiin myöskin, eikö olisi edullista Toverittaren tilaajamäärän kohottamiselle, että Toverittaren kirjeenvaihtajillekin järjestettäisiin jonkinlaiset kilpailut. Asian lähempi päättäminen jätettiin Toverin yhtiökokouksen ratkaistavaksi.

Kokouksen puolesta,
A. MÄKI, sihteeri.

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan ja hyväksymme sen.
Tyyni Hyrskymurto, Kalle Bellman.

ALUSTUS.

Ehdotamme Wyo. s. s. osastojen edustajakokouksessa huomioonotettavaksi seuraavaa:

Koska nyt on vaalivuosi, niin tietysti tulee pidettäväksi valtiokonventsioni, jossa muiden aslain ohella asetetaan puolueemme virkailijaehdokkaat vaalilistalle. Katsoen siihen laimeaan osanottoon, mikä on ollut s. s. osastoissakin konventsionin suhteen (viimeisessä konventsionissakaan ei ollut edustajia kuin kahdesta s. s. osastosta, nim. Hannasta ja Rock Springsistä) ei konventsioni vastaa sitä tarkotusta, mikä sillä tulisi olla.

Siksi Carneyvillen, Wyo., s. s. osasto ehdottaa, että edustajakokous toimisi siihen suuntaan, että s. s. osastot, joille se suinkin on mahdollista, olisivat edustettuina konventsionissa, ja että edustajakokous velvottaisi valtiokomitean myös toimimaan siihen suuntaan, että muunkieliset osastot olisivat mikäli mahdollista edustettuina konventsionissa, ja että edustajakokous suunnittelisi jonkinlaisia alkuvalmisteluja mainitulle konventsionille.

Näin menetellen toivomme saatavan konventsioni paremmin tarkotustaan vastaavaksi.

Hyväksytty Carneyvillen, Wyo., s. s. osaston kokouksessa huhtik. 14 p., 1918.

Matti Mäki
puh. joht.

Victor Jäfsä.
kirjuri.

Suomalaisten sosialistien toiminnasta ja toimettomuudesta Seattlessa

Lieneekö toista paikkaa koko avarassa maassa, jossa olisi asiallemme suomalais-asutukseen nähden, myötätuntoista väkeä, sosialistisen mielipiteitten kannattajia, enempää kuin on Seattlessa; mutta siitä olen varmakin, että missään ei löydy sosialismia kannattavaa väestöä, joka niin lukuisana joukkona kuin Seattlessa pitäisi itseään crossa käytännöllisestä puolue- ja osastotoiminnasta.

On ikäänkuin tämän paikan kirous, että toverit, jotka ovat muilla paikkakunnilla tunnetut innokkaiksi toimitsijoiksi osastoissa, tultuaan tänne eivät välitä edes yhtyä osastoon, puhumattakaan työskentelystä puolueensa eteen. Tämä väitös nyt ei tietenkään koske kaikkia muilta paikkakunnilta tulleita, sillä kaikkihan, nekin, jotka toimivat osastossamme, ovat tietenkin muualta tulleita. Mutta väite koskee sitä suurta osaa tovereita, jotka Seattlessa pysyttelevät puoluetoiminnasta syrjässä, ja niitä on lukuisasti.